

Най-важна черта въ японците е тая, че тѣ добръ внимаватъ какъвъ напрѣдъкъ въ науката и изкуствата правятъ другитѣ народи и гледатъ всичко да използватъ. Неотдавна японците не бѣха по-цивилизовани отъ другитѣ азиатски народи; но щомъ като тѣ видѣха, колко напрѣдъ сж отишли европейскитѣ народи, тѣ се потрудиха да издирятъ причинитѣ на това и въ послѣднѣо врѣме японците тѣй много сж напрѣднали, щото всички ги поставятъ въ реда на великитѣ народи въ свѣта.

Японците извънредно много обичатъ своитѣ дѣца. Тѣ ги обожаватъ, може да се каже, и се грижатъ за тѣхното възпитание, както никой другъ народъ. Още отъ малки ги приучватъ на почитание къмъ по-старитѣ и изтърпѣване безъ ропотъ тежеститѣ на живота. Японскитѣ бащи никога не наказватъ съ бой своитѣ дѣца, защото добръ сж разбрали, че съ бой доброто дѣте може да стане лошо, а лошото по-лошо. За дѣцата си тѣ устройватъ игри и празници и много скърбятъ нѣкои бащи, ако забѣлѣжатъ, че синоветѣ или дъщеритѣ имъ бѣгатъ отъ игритѣ, които сж необходими за дѣтската възраст. Японскитѣ дѣца иматъ два голѣми празника въ годината. На единия празникъ всичкитѣ момчета получаватъ подаръци, а на другия — всичкитѣ момичета. Прѣзъ врѣме на тия празници дюгенитѣ и пазарищата сж прѣпълнени съ играчки за дѣца. Момчетата обичатъ и си избиратъ повечето саби, пушки и барабанчета. Най-любимата игра на япончетата сж хвърчилата (змѣюветѣ). Тѣ сж много изкусно изработени, съ рисунки: животни, птици, пеперуди — по тѣхъ (гледай картината отвъдъ!).

Но японскитѣ юноши обичатъ не само игритѣ, а и училището, косто посѣщаватъ твърдѣ прилежно.

Японците си иматъ своя народна носия, съвсѣмъ различна отъ нашата. Тамъ по облѣклото мжчно ще можете да различите момчетата отъ момичетата: и единитѣ и другитѣ носятъ дълги тънки роби, прѣпасани съ шаренъ поясъ, обикновено коприненъ. Възрастнитѣ хора се носятъ и тѣ сжщо съ свое японско облѣкло, но въ по-голѣмитѣ градове мнозина носятъ вече „европейски“ дрѣхи. Японците иматъ нѣкои интересни обичаи; така, когато искатъ да покажатъ къмъ нѣкого уважение, тѣ не стоятъ прави, както е обичай по насъ, а напротивъ сѣдатъ. Много е интересно писмото на японците. Тѣ не пишатъ като насъ — отъ лѣво на дѣсно и въ хоризонтална посока, ами отъ долу на горѣ, въ отвѣсна посока.

На мнозина може да се види чудно и невѣроятнo, че японците си правятъ своитѣ кжщи отъ картонъ. Но това е истина, и така трѣбва да бжде, защото въ Япония ставатъ чести землетресения, и ако кжщитѣ имъ бждатъ отъ камъни и тухли, много лесно биха могли да се разрушатъ, когато тия отъ картонъ, бидейки леки, не се повреждатъ никакъ. Пъкъ и да се разрушатъ, много лесно могатъ отново да се направятъ. Нека кажемъ най-сетнѣ, че Япония е една отъ най-красивитѣ страни въ свѣта: хубави планини, морета, езера не й липсватъ. Пжтешественици, които сж я посѣтили, я намиратъ чудно хубава. Япония се нарича още „страната на възходящото слънце“, защото тя е най-източната страна на стария свѣтъ и отъ къмъ нея изгрѣва слънцето.

